

Život Cirkvi

Ročník 15

11/2008

Kardinál Jozef Tomko uviedol do úradu bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského

Pán si ťa vyvolil „spomedzi ľudí“, aby si bol „pre ľudí“. Pole je široké a čaká na oráča. Vykroč teda a rozsievaj! Nech ti Pán Boh pomáha!

Vážení poslucháči! Len pred pár týždňami sa podarilo malej, ale hlučnej skupinke poslucháčov a profesorov najväčšej rímskej univerzity La Sapien-

za, zabrániť Svätému Otcovi vystúpiť na začiatku nového akademického roka. Táto udalosť dlho rezonovala v talianskych médiách. Obeťou útoku na slobodu slova na akademickej pôde bol samotný pápež. Solidaritu mu prejavili všetky verejné authority i zástupy veriacich na námestí sv. Petra počas nedelnej modlitby Anjel Pána. Táto udalosť akoby naznačila aktivity nástupcu sv. Petra v najbližších týždňoch. Na viacerých stretnutiach dominovala téma výchovy a vzdelávania.

Koncom januára adresoval Svätý Otec list Rímskej diecéze o úlohe vychovávať. Hoci bol adresovaný miestnej komunite, vystihuje problémy, s ktorými zápasia rodičia a vychovávatelia na celom svete. Sme deťmi a tvorcami kultúry. Prelína sa v nej veľa prvkov, ktorým nie vždy rozumieme a nedokážeme ich ovplyvniť. Život v slobodnom svete je veľkou skúškou našej zodpovednosti. Dnešnú výchovu neovplyvňujú len generačné problémy, ale najmä chýbajúce odovzdávanie hodnôt. Rodina a škola sa ich v mene falošného chápania slobody často zriekajú. Dospelí nedokážu vždy vidieť v tradičných hodnotách prínos, sú v rozpakoch, preto ich ani ďalej neodovzdávajú. Chýbajúci pocit zodpovednosti spolu s rozšírením kultúry, ktorá spochybňuje hodnotu ľudskej osoby, pravdy a dobra; to všetko poznačuje výchovný proces na školách. Pápež odkázal vychovávateľom, aby sa nebáli, lebo tieto ťažkosti nie sú neprekonateľné.

V celom svete funguje veľa cirkevných škôl. Mnohé úspešne. Navštevujú ich nielen kresťania, ale aj moslimovia či neveriaci. Dnešné katolícke školy čelia novým výzvam. Tou najväčšou je globalizácia, v ktorej sa stretávajú rôzne kultúry a náboženstvá. Toto stretnutie si žiada vzájomný rešpekt, môže byť inšpiráciou k vzájomnému porozumeniu, nemalo by však viesť k strate identity. Na celom svete jestvujú iniciatívy, ktorých cieľom je dosiahnuť efektívne vzdelávanie a účinné odovzdávanie hodnôt. Len pred rokom zaviedli v poľských školách povinné rovnošaty. Stretlo sa to s pozitívnym

O výchove a vzdelávaní

ohlasom. Rovnošaty neslúžia len k identifikácii, ale aj k odbúraniu prejavov veľkých sociálnych rozdielov medzi žiakmi a študentmi. V Spojených štátoch rastie záujem o čisto chlapčenské alebo dievčenské triedy. Výchovno – vzdelávací proces tak môže byť účinnejší. Aj keď oddeľovanie pohlaví v školách má odporcov, podľa prieskumu z jednej floridskej univerzity, žiaci v homogénnych triedach dosahujú lepšie školské výsledky ako v zmiešaných. V Európe sú chlapčenské či dievčenské triedy skôr raritou. Nedávno otvorili zástupcovia pápežskej prelatury Opus Dei chlapčenskú školu v nemeckom Postupime. Skúsenosti zo zahraničia môžu byť inšpiráciou aj pre nás.

Pápež Benedikt XVI. upriamuje čoraz častejšie pozornosť aj na seminaristov. Začiatkom februára navštívil rímsky seminár. V príhovore zdôraznil dva základné prvky: atmosféru ticha a modlitby spojenú s hodinami štúdia. Svätý Otec si želá, aby seminaristi budovali dobré vzťahy a spoločenstvo, na ktorom raz budú stavať ako kňazi. Na audiencii pre kolégium Capranicum zdôraznil primát duchovnej dimenzie formácie seminaristov a kňazov. Formácia bohoslovcov je náročná a žiada si zreľých, skúsených a vzdelaných kňazov. Viaceré pápežské univerzity v Ríme ponúkajú štúdia pre budúcich formátorov. Škoda, že slovenské kňazské semináre tieto možnosti málo využívajú.

Ešte koncom januára sa Svätý Otec stretol so zástupcami Kongregácie pre katolícku výchovu na čele s prefektom, Mons. Zenonom Grocholewskim, kde sa intenzívne pripravuje reforma filozofických štúdií. Materiál je takmer hotový. Pri tejto príležitosti pápež vyjadril želanie reformovať dokument Jána Pavla II. Sapientia christiana, ktorý je považovaný za magnu chartu katolíckych univerzít a cirkevných fakúlt. Spolu s ním sa očakáva aj reforma základného poriadku výchovy v kňazských seminároch, tzv. „Ratio fundamentalis.“ Tento dokument vznikol ešte v roku 1970 a bol doplnený v roku 1985 po reforme Kódexu kánonického práva. Po takmer štyridsiatich rokoch je potrebné ho dôkladne prepracovať.

Vážení poslucháči! Pápežova výzva k rozhovoru nad odovzdávaním hodnôt na školách je adresovaná všetkým. Žiaci a študenti potrebujú vychovávateľov, ktorí budú svedkami dobra a pravdy a naučia ich zodpovedne narábať so slobodou. V súčasnej situácii je nevyhnutné, aby sa pastorácia kňazov stala prioritou. Avšak začína sa starostlivosťou o seminaristov. Tí okrem kňazského seminára potrebujú aj vierohodných formátorov, Kristových mužov, ktorí im v duchu pápežových slov poskytnú orientáciu pre dialóg so súčasnou kultúrou.

RV, Anton Ziolkovský

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Pápež Benedikt XVI. v nedeľu 9. marca o 10.00 slávil svätú omšu v rámci návštevy Medzinárodného mládežníckeho centra pri Vatikáne v Kostole sv. Vavrinca v Ríme. Napoludnie sa však ako zvyčajne pomodlil spolu s veriacimi zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry,

v našom pôstnom putovaní sme prišli k piatej pôstnej nedeľi, pre ktorú je charakteristické čítanie evanjelia o vzkriesení Lazára (Jn 11, 1 - 45). Ide o posledné veľké Ježišovo „znamenie“, po ktorom sa veľkňazi zhromaždili v synedriu a rozhodli sa zabiť ho. Rozhodli sa zabiť aj Lazára, ktorý bol žijúcim dôkazom božstva Krista, Pána života a smrti. Táto evanjeliová stať v skutočnosti ukazuje Ježiša ako pravého človeka a pravého Boha. Evanjelista to vyjadruje predovšetkým na jeho priateľstve s Lazárom

a jeho sestrami Martou a Máriou. Zdôrazňuje, že Ježiš ich „mal rád“ (Jn 11, 5), a preto chcel uskutočniť veľký zázrak. „Náš priateľ Lazár spí, ale idem ho zobudiť“ (Jn 11, 11), povedal učeníkom. Cez metaforu spánku pritom vyjadril Boží pohľad na fyzickú smrť: Boh ju v vidí ako spánok, z ktorého je možné prebudenie. V konfrontácii so smrťou Ježiš ukázal, že má nad ňou absolútnu moc. Vidíme to aj vtedy, keď vracia život mladému synovi naimskej vdovy (porov. Lk 7, 11 – 17) a tiež dvanásťročnému dievčaťu (porov. Mk 5, 35 – 43). Vtedy povedal: „Dievča neumrelo, ale spí“ (Mk 5, 39), za čo ho

prítomní vysmiali. V skutočnosti je to však práve takto: smrť tela predstavuje spánok, z ktorého je možné prebudenie v ktoromkoľvek momente.

Táto moc nad smrťou však Ježišovi nebráni prežívať úprimný súcit s bolesťou z odlúčenia. Keď videl plakať Martu a Máriu a všetkých, ktorí ich prišli potešiť, aj Ježiš „sa zachvel v duchu“ a dokonca „zaszil“ (Jn 11, 33. 35). Kristovo srdce je božsko-ludské. Boh a človek sa v ňom dokonale stretli - bez rozdelenia a bez zmätku. On je obrazom, ba čo viac, je vtelením Boha, ktorý je

láskou, milosrdenstvom, otcovskou a materskou nežnosťou, Boha, ktorý je životom. Preto Marte slávnostne vyhlasuje: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“ (Jn 11, 25 – 26). S touto otázkou sa Ježiš obracia na každého z nás. Táto otázka presahuje našu schopnosť chápať a vyžaduje od nás, aby

sme Ježišovi dôverovali, ako on dôveroval Otcovi. Odpoveď Marty je príkladná: „Áno, Pane, ja som uverila, že ty si Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet“ (Jn 11, 27). Áno, Pane! Aj my veríme, navzdory našim pochybnostiam a temnote. Veríme ti, lebo ty máš slová večného života. Chceme ti veriť, pretože dávaš dôveryhodnú nádej na život po živote, na autentický a plný život v tvojom kráľovstve svetla a pokoja.

Zverme túto modlitbu Panne Márii. Kiež na jej orodovanie zosilnie naša viera a naša nádej v Ježiša, zvlášť vo chvíľach najväčších skúšok a ťažkostí.“ **RV**

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Boetius a Kasiodor

Drahí bratia a sestry,

dnes by som chcel hovoriť o dvoch cirkevných spisovateľoch, Boetiovi a Kasiodorovi, ktorí žili v rokoch najväčšieho utrpenia kresťanského Západu a osobitne talianskeho polostrova. Odoaker, kráľ germánskeho kmeňa Herulov, sa vzbúril a spôsobil pád Západorímskej ríše (r. 476). No čoskoro sa musel podrobiť Teodorichovým Ostrogótom, ktorí si na niekoľko desiatok rokov zaistili kontrolu nad talianskym polostrovom.

Boetius sa narodil v Ríme okolo roku 480 ako člen vznešeného rodu Aniciovcov. Už ako mladý vstúpil do verejného života a vo veku 25 rokov sa stal senátorom. Verný tradícii svojej rodiny sa zapojil do politickej čin-

nosti v presvedčení, že hlavné črty rímskej spoločnosti možno zosúladiť s hodnotami nových národov. V tejto novej dobe stretávania sa kultúr považoval za svoje poslanie zmierovať a spájať dve kultúry – klasickú rímsku kultúru s rodiacom sa kultúrou Ostrogótov.

V politike zostal aktívny aj pod vládou Teodoricha, ktorý si ho spočiatku veľmi vážil.

Boetius však napriek svojej verejnej činnosti nezanebával ani štúdiu. Osobitne sa venoval hlbšiemu rozboru filozoficko-náboženských tém. Napísal aj aritmetické, geometrické, hudobné či astronomické príručky: všetko s úmyslom odovzdať budúcim generáciám veľkú grécko-rímsku kultúru.

Na tomto poli, teda v úsilí podporovať stretávanie sa kultúr, používal kategórie gréckej filozofie na to, aby predkladal kresťanskú vieru aj tým, ktorí sa usilovali o syntézu helénsko-rímskeho dedičstva s evanjeliovým posolstvom. Práve pre toto bol Boetius označený za posledného predstaviteľa antickej rímskej kultúry a prvého stredovekého intelektuála.

Jeho najznámejším dielom je *De consolatione philosophiae* (O úteche z filozofie), ktoré napísal vo väzení, aby dal zmysel svojmu nespravodlivému zadržaniu. Bol obvinený zo sprisahania proti kráľovi Teodorichovi, keď sa na súde ujal obhajoby svojho priateľa senátora Albína. To však bola iba zámienka. Arián a barbar Teodorich v skutočnosti Boetia podozrieval zo sympatie voči byzantskému cisárovi Justinianovi. Boetius bol odsúdený na smrť a popravený 23. októbra 524 vo veku iba 44 rokov.

Práve pre tento tragický koniec sa Boetius môže prihovárať vlastnou skúsenosťou aj nejednému súčasnému človeku a predovšetkým tým, ktorých postihol rovnaký osud v dôsledku nespravodlivosti, často prítomnej v „ľudskej spravodlivosti“.

V tomto svojom diele hľadá útechu, svetlo a múdrosť vo väzení a hovorí, že práve v tejto situácii sa naučil rozoznávať medzi zdanlivými dobrami, ktoré vo väzení chýbajú, a pravými dobrami, ako je skutočné priateľstvo, ktoré sa nestrácajú ani vo väzení. Najväčším dobrom je Boh. Boetius sa naučil – a učí to aj nás – neupadať do fatalizmu, ktorý ničí nádej. Učí nás, že vo svete nevládne osud, ale Prozreteľnosť, ktorá má tvár. S Prozreteľnosťou sa možno aj rozprávať, pretože Prozreteľnosťou je Boh. Tak mu aj vo väzení ostáva možnosť modliť sa, viesť dialóg s tým, ktorý nás zachraňuje. Zároveň si aj v tejto situácii zachováva zmysel pre krásu kultúry a odvoláva sa na učenie veľkých antických gréckych a rímskych filozofov, Platóna a Aristotela – ktorých diela začal prekladať z gréčtiny do latinčiny – a tiež Cicera, Senecu, ale aj básnikov ako Tibulus a Vergílius.

Filozofia ako hľadanie pravej múdrosti je podľa Boetia pravým liekom duše (Lib. I). Na druhej strane môže človek zakúsiť pravé šťastie len vo svojom vlastnom vnútri (Lib. II). Preto Boetius dokáže nájsť zmysel v tom, že svoju osobnú tragédiu vidí vo svetle múdroslovného textu zo Starého zákona (Múd 7, 30 – 8, 1), ktorý cituje: „Proti múdrosti zloba nič nezmože. Siaha mocne od jedného konca k druhému, a všetko riadi najlepšie“ (Lib. III, 12: PL 63, col. 780). Takzvaná prosperita zlých sa ukazuje ako klamstvo (Lib. IV) a prejavuje sa prozreteľnostná povaha iného šťastia (*adversa fortuna*).

Ťažkosti života odhaľujú nielen to, aký pominuteľný a krátky, ale niekedy sa ukazujú dokonca ako užitočné na rozlíšenie a udržanie autentických medziludských vzťahov. *Adversa fortuna* skutočne umožňuje rozoznať falošných priateľov od tých pravých a pochopiť, že pre človeka nie je nič cennejšie ako pravé priateľstvo. Prijatť fatalisticky nejaké utrpenie je absolútne nebezpečné, dodáva veriaci Boetius, pretože to „od koreňov odstraňuje

samotnú možnosť modlitby a teologálnej nádeje, ktoré sú základom vzťahu človeka s Bohom“ (Lib. V, 3: PL 63, col. 842).

Záverčná reč z *De consolatione philosophiae* sa dá považovať za syntézu celého učenia, ktoré Boetius adresuje sebe samému i tým, ktorí sa ocitnú v rovnakej situácii. Vo väzení píše: „Bojujte proti nerestiam, venujte sa cnostnému životu, usmerňovanému nádejou, ktorá ťahá srdce k výšinám, až kým modlitbami živenými pokorou nedosiahne nebesia. Trest, ktorý podstupujete, sa môže zmeniť, keď odmietnete klamať v ohromnej výhode, že neustále máte pred očami najvyššieho sudcu, ktorý vidí a vie, ako sa veci skutočne majú“ (Lib. V, 6: PL 63, col. 862). Každý väzeň, bez ohľadu na to, prečo sa ocitol za mrežami, vie, aká ťažká je táto ľudská skúsenosť, osobitne vtedy, ak je – ako sa to stalo Boetiovi – navyše zhoršená mučením. Obzvlášť absurdná je situácia tých, ktorí sú umučení až na smrť, a to len pre svoje názorové, politické alebo náboženské presvedčenie, podobne ako Boetius, ktorého si mesto Pavia ctí a oslavuje ho v liturgii ako mučenika.

Boetius, symbol nesmierného množstva nespravodlivo väznených všetkých čias a zo všetkých krajov, sa stal vstupnou bránou ku kontemplácii tajomného Ukrižovaného z Golgoty.

Boetiovým súčasníkom bol Flavius Magnus Aurelius Kasiodor, Kalábrijčan, ktorý sa narodil v Squillace okolo roku 485 a zomrel v požehnanom veku okolo roku 580 vo Vivariu. Aj on pochádzal z vyššej spoločenskej vrstvy a venoval sa politickému a kultúrnemu životu ako málokto v tej dobe v Západorímskej ríši. Azda jediní, ktorí sa mu v tomto jeho úsilí mohli rovnať, boli už spomínaný Boetius a neskorší rímsky pápež Gregor Veľký (590 – 604).

Kasiodor, vedomý si toho, že nemožno nechať upadnúť do zabudnutia celé to ľudské a humanistické dedičstvo, nazhromaždené v zlatých časoch Rímskej ríše, veľkodušne spolupracoval na najvyššej politickej úrovni s novými národmi, ktoré prekročili hranice impéria a usadili sa v Taliansku. Aj on bol vzorom dialógu a zmierenia pri stretávaní sa kultúr. Historické udalosti mu nedovolili uskutočniť jeho politické a kultúrne sny, ktoré smerovali k vytvoreniu syntézy medzi talianskou rímsko-kresťanskou tradíciou a novou gótskou kultúrou.

Tie isté historické udalosti ho však presvedčili o prozreteľnostnej úlohe mníšskeho hnutia, ktoré sa v kresťanských krajoch čoraz viac presadzovalo. Rozhodol sa podporiť ho tým, že mu obetoval všetko svoje materiálne bohatstvo a svoje duchovné sily.

Dostal nápad zveriť práve mníchom úlohu obnovy, zachovania a odovzdávania kultúrneho dedičstva predkov budúcim generáciám, aby nepodľahlo skaze. S týmto cieľom založil Vivarium, kláštor, v ktorom bolo všetko organizované tak, aby sa intelektuálna práca mníchov uznávala ako najcennejšia a najpotrebnejšia. Stanovil, aby sa ani tí mnísi, ktorí nemali intelektuálnu formáciu, nemuseli zaoberať iba manuálnou

prácou v poľnohospodárstve, ale aby sa venovali aj prepisovaniu rukopisov, a tak pomáhali odovzdávať významné kultúrne dedičstvo budúcim pokoleniam, nie však na úkor duchovného, mníšskeho a kresťanského úsilia a charitatívnej činnosti pre chudobných.

V jeho náuke, zachytenej v mnohých dielach, no predovšetkým v traktáte *De anima* (O duši) a v *Institutiones divinarum litterarum*, má modlitba, živé Svätým písmom a predovšetkým častým čítaním žalmov (porov. PL 69, col. 1149), vždy ústredné miesto ako pokrm nevyhnutný pre všetkých.

Tento učený Kalábrijčan vo svojom *Expositio in Psalterium* (Úvode k žalmom) napríklad píše: „Po tom, ako som v Ravenne odmietol a zavrhol ponuky na politickú kariéru, poznačené zlou príchutou svetských starostí, našiel som útechu v Žaltári, knihe, ktorá prišla z neba ako pravý med pre dušu. Ihneď som sa žiadostivo a nefalšovane ako vysmädnutý ponoril do jeho skúmania, aby som sa nechal preniknúť jeho sladkosťou po tom, čo som už okúsil dosť horkostí života“ (PL 70, col. 10).

Hľadanie Boha smerujúce k jeho kontemplácii – pomenávaná Kasiodor – ostáva trvalým cieľom mníšskeho života (porov. PL 69, col. 1107). Dodáva však, že s pomocou Božej milosti (porov. PL 69, col. 1131.1142) možno dosiahnuť lepší úžitok zo zjaveného slova s použitím vedeckých výdobytkov a profánnych kultúrnych prostriedkov, ktoré vlastnili už Gréci a Rimania (porov. PL 69, col. 1140).

Kasiodor sa venoval filozofickému, teologickému a exegetickému štúdiu. A hoci nebol zvlášť tvorivý, pozorne vnímal intuíciu, ktorú považoval u druhých za správnu. S rešpektom a úctou čítal najmä Hieronyma a Augustína. O druhom z nich sa vyjadril takto: „U Augustína je také veľké bohatstvo, že mi pripadá nemožné nájsť niečo, čo by on nebol už obsiahlo preskúmať“ (porov. PL 70, col. 10).

Citovaním Hieronyma zasa povzbudzoval mníchov z Vivaria: „Palmu víťazstva nedosiahnu len tí, ktorí bojujú až do vyliatia krvi, alebo ktorí žijú v panenstve, ale aj tí, ktorí s Božou pomocou víťazia nad neresťami tela a uchovávajú si pravú vieru. No aby ste s Božou pomocou mohli ľahšie zvíťaziť nad ponukami sveta i jeho zvodmi a zostať v ňom ako pútnici, ktorí sú stále na ceste, usilujte sa predovšetkým zaistiť si podľa odporúčania prvého žalmu spásnu pomoc, a to rozjímajúc dňom i nocou o Pánovom zákone. Nepriateľ totiž nenájde nijaký vchod, aby vás dobyl, ak bude celá vaša pozornosť sústredená na Krista“ (*De Institutione Divinarum Scripturarum*, 32: PL 69, col. 1147).

Toto napomenutie si môžeme vziať k srdcu aj my. Aj my žijeme v dobe stretávania sa rôznych kultúr, keď hrozí nebezpečenstvo, že násilie zničí kultúry, a keď je potrebné úsilie odovzdávať veľké hodnoty a učiť nové generácie, ako dosiahnuť zmierenie a pokoj. Túto cestu nájdeme, keď sa zameriame na Boha s ľudskou tvárou, na Boha, ktorý sa nám zjavil v Kristovi.

Preložila Mária Spišiaková

Program Benedikta XVI. počas Veľkého týždňa

Vatikán (11. marca, RV) – Úrad pre liturgické slávenia zverejnil program Svätého Otca počas Veľkého týždňa.

Na Kvetnú nedeľu 16. marca bude predsedať slávnostnej svätej omši na Námestí sv. Petra so začiatkom o 9.30 hod.

Na Zelený štvrtok 20. marca takisto o 9.30 hod. bude sláviť Eucharistiu v Bazilike sv. Petra, pri ktorej posväťí krizmu a o 17.30 hod. bude predsedať svätej omši v Lateránskej bazilike na pamiatku Poslednej večere.

Na Veľký piatok 21. marca bude Benedikt XVI. v Koloseu viesť pobožnosť Krížovej cesty, ktorá sa začne o 21.15 hod. Predchádzať jej bude liturgia Umučenia Pána vo vatikánskej bazilike o 17.00 hod.

Na Bielu sobotu 22. marca sa začnú obrady Veľkonočnej vigílie Vzkriesenia Pána o 21.00 hod.

Na Veľkonočnú nedeľu 23. marca bude Svätý Otec slúžiť slávnostnú svätú omšu na Námestí sv. Petra. Po nej udelí z balkóna na priečelí baziliky požehnanie Urbi et Orbi – mestu Rím a svetu.

-dj-

Benedikt XVI. mladým: Jediný pravý zdroj nesmrteľnosti je Eucharistia

Vatikán (10. marca, RV/Zenit) - Pápež Benedikt XVI. v nedeľu celeburoval svätú omšu v Kostole sv. Vavrinca v Ríme pri príležitosti oslavy 25. výročia založenia Medzinárodného centra sv. Vavrinca, na ktorej sa zúčastnila medzinárodná skupina asi 200 mladých ľudí. Benedikt XVI. odložil bokom text pripravenej homílie a ponúkol zamyslenie o zmysle života a smrti vo svetle nedeľného evanjelia o Lazárovom vzkriesení. Pápež vysvetlil, že ľudská bytosť nie je len biologickou bytosťou. „Hoci je časťou veľkého biokozmu, človek ho prekračuje, pretože je vždy človekom so všetkou dôstojnosťou, aj keď je v kóme, či ešte len embryom; ak však prežíva iba biologicky, nie všetky možnosti jeho existencie sa uskutočnia, čo otvára nové dimenzie,“ pokračoval pápež.

Prvou dimenziou je podľa pápeža vedomie, že človek je na rozdiel od zvierat, stotožnený so „smädcom po nekonečnosti.“ Všetci túžime „piť z prameňa života,“ dodal, a aby sme to dosiahli, zverujeme sa do „druhej dimenzie ľudskej prirodzenosti,“ ktorou je láska. Benedikt XVI. zdôraznil, že človek žije v priateľstve a láske a prostredníctvom nich sa približuje k prameňu života. Dodal, že jediný pravý zdroj nesmrteľnosti je Eucharistia a istota, že Boh nás miluje. Centrum sv. Vavrinca otvoril 13. marca 1983 pápež Ján Pavol II. Počas inaugurácie vyjadril nádej, že sa stane „dielňou pre formáciu autentických mladých kresťanov, ktorí sú schopní niesť evanjeliové svedectvo do dnešného sveta.“

-mz-

Benedikt XVI. sa stretol s predstaveným komunity Taizé

Vatikán (12. marca, RV/Zenit) - Svätý Otec tento týždeň v pondelok prijal na audiencii predstaveného ekumenického hnutia Taizé brata Aloisa Losera, pokračujúc tak v tradícii, ktorú začal pápež Ján XXIII. Bola to už tretia Loserova súkromná audiencia u pápeža, odkedy sa stal nástupcom zakladateľa Taizé brata Rogera Schutza, ktorého v roku 2005 zavraždila duševne chorá žena.

Brat Roger sa každoročne postupne stretával v Ríme s pápežmi Jánom XXIII., Pavlom VI. a Jánom Pavlom II. Ako sa uvádza vo vyhlásení Svätej stolice, „brat Alois hovoril s pápežom predovšetkým o službe komunity medzi mladými, o nedávnych stretnutiach mladých, organizovaných komunitou Taizé v Bolívii a Ženeve, ako aj o nastávajúcich stretnutiach v Keni a Bruseli“. Brat Alois Loser sa v Ríme zúčastňuje osláv 25. výročia založenia Medzinárodného centra sv. Vavrinca a v piatok tu bude predsedáť modlitbovej pobožnosti.

-mz-

Svätý Otec potom mladým na príklade z filmu, ktorý videl, hovoril o dôležitosti ľudskej duše. Na príbehu dvoch diablov, ktorí zapredali svoju dušu ukázal, že človek môže mať aj bohatstvo, aj úspech, ale ak stratí svoju dušu, stane sa neľudským, mysliacim len na zisk. Potom Svätý Otec hovoril o slovách z Evanjelia podľa Jána o zoslaní Ducha Svätého, ktorý mení celú perspektívu človeka: „Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého“ (Jn, 20,22). Potom Svätý Otec dodal:

„Vždy si pamätajte, že ste ‚chrámom Ducha Svätého‘, nechajte ho, aby vo vás prebýval a počúvajte jeho hlas, aby ste boli prínosom pri budovaní Cirkvi (porov. 1Kor 12,7) a chápaní, k čomu vás Pán povoláva. Aj dnes svet potrebuje kňazov, zasvätených mužov a ženy a kresťanské manželské páry. Za to, aby ste pochopili ktoré z týchto povolání je určené vám, proste aj pri Sviatosti zmierenia a tiež vo vašom každodennom duchovnom živote na vašej kresťanskej ceste. Snažte sa úprimne roztvoriť vaše srdcia pre Pána Ježiša, aby ste mu mohli odpovedať bezpodmienečne áno“.

-sg-

Benedikt XVI. sa stretol s mladými rímskej diecézy

Vatikán (13. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa vo štvrtok podvečer stretol s mladými rímskej diecézy počas kajúcej pobožnosti v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne. Stretnutie sa konalo v rámci príprav na XXIII. svetové dni mládeže, ktoré budú na diecéznej úrovni oslavovať všetky miestne talianske farnosti počas budúcej Kvetnej nedele. Témou stretnutia, ktorú vybral Benedikt XVI. pre XXIII. svetové dni mládeže v Sydney, sú slová zo Skutkov apoštolov: „...Keď na vás zostúpi Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami...“ (Sk 1,8).

V homílii sa Svätý Otec zamyslel nad slovami z jeho prvej encykliky: „Na začiatku toho, že je niekto kresťanom, nestojí etické rozhodnutie alebo veľkolepá myšlienka, ale skôr stretnutie sa s udalosťou, s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie.“ (porov. Deus caritas est, 1). K tomuto stretnutiu si otvorte srdcia Bohu, vyznaním vašich hriechov a cez Ducha Svätého a mistérium Cirkvi tak získate odpustenie a pokoj. Tak v našom vnútri vytvoríme priestor pre Ducha Svätého, tretiu Osobu Najsvätejšej Trojice, ktorá je „dušou“ a „oživujúcim dychom“ kresťanského života: Duch nás robí schopnými dozrieť v pochopení Ježiša, hlbšieho a radostnejšieho a zároveň účinne uskutočňovať evanjelium.“

Svätá stolica podporuje „zelenú ekonomiku“

USA (10. marca, RV/AsiaNews) - Udržateľný rozvoj je možný, len ak existuje spoločná vízia schopná prekonať individuálne záujmy v prospech kolektívu. Takto vyjadril Vatikán svoju podporu pre tých, ktorí pracujú na ochrane životného prostredia. Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN arcibiskup Celestino Migliore uviedol v prejave na stretnutí na pôde OSN, kde sa hovorilo o klimatických zmenách, že udržateľný rozvoj je jednomyselnou stratégiou, ktorá podporuje ochranu životného prostredia, kontrolu klimatických zmien a ekonomický rozvoj. „Používanie tzv. „čistých“ technológií je dôležitou súčasťou udržateľného rozvoja. V snahe pomôcť krajinám tretieho sveta, aby sa industrializovali, a vyhnúť sa omylom, ktoré urobili vyspelejšie krajiny, mali by sa bohaté krajiny podeliť s rozvojovými o nové technológie, ktoré boli vyvinuté presne tak, aby chránili životné prostredie,“ povedal arcibiskup. Ďalej dodal, že „trhy musia podporovať „zelenú ekonomiku“ a zriecť sa potreby produktov, ktoré poškodzujú životné prostredie.“ Mons. Migliore nakoniec vyzval každého, aby sa stal informovaným a zodpovedným konzumentom, pretože mnohé z produktov, ktoré kupujeme, majú priamy vplyv na životné prostredie.

-mz-

Vatikán nevydal nový zoznam siedmich smrteľných hriechov

Vatikán nepublikoval nový zoznam siedmich smrteľných hriechov. Média chybné interpretovali rozhovor s biskupom Gianfrancom Girottim, ktorý bol publikovaný v denníku *L'Osservatore Romano* 9.3.2008.

Novinár Nicola Gori sa biskupa pýtal, aké sú podľa neho nové hriechy. Biskup odpovedal: „Dnes existuje hriechne konanie v oblastiach týkajúcich sa individuálnych a spoločenských práv. Ide predovšetkým o oblasť bioetiky, nemôžeme poprieť, že dochádza k porušovaniu základných práv podstaty človeka pri rôznych experimentoch, genetických manipuláciách, ktorých výsledky nemôžeme predvídať a mať ich pod kontrolou.“ Ako ďalšiu vyloženú spoločenskú oblasť uviedol drogy, ktoré oslabujú psychiku a myseľ človeka. Ďalšou oblasťou je podľa neho sociálna a ekonomická nerovnosť, keď chudobní sa stávajú stále chudobnejšími a bohatí bohatnú, a to podporuje neudržateľnú sociálnu nespravodlivosť. Ďalšia oblasť je ekológia, ktorej sa venuje značná pozornosť.

Čo uvádza Katechizmus Katolíckej cirkvi k termínu smrteľný hriech?

Spáchať smrteľný hriech znamená voliť úmyselne, to je vedomé a dobrovoľné, skutok, ktorý je vo vážnom protiklade k Božiemu zákonu a k poslednému cieľu človeka. Smrteľný hriech v nás ničí lásku, bez ktorej je nemožná večná blaženosť. Keď hriešnik tento hriech neľutuje, odsudzuje sa k večnej smrti (KKC 1784).

Aby hriech bol smrteľný, musí ho človek spáchať s plným vedomím a s plným súhlasom. Pri páchaní smrteľného hriechu sa predpokladá poznanie hriechnosti skutku a vedomie, že skutok odporuje Božiemu zákonu. Okrem toho sa vyžaduje dostatočné slobodný súhlas, aby rozhodnutie bolo skutočne osobné. Zavinená nevedomosť a tvrdosť srdca nezmenšuje dobrovoľný ráz hriechu, ale naopak ho ešte zväčšuje (KKC 1859).

Neresti môžu byť usporiadané súbežne s čnosťami, ktorých sú opakom, alebo môžu byť spojené s hlavnými hriechmi, ktoré kresťanská skúsenosť rozlišuje podľa Jana Kassiána a svätého Gregora Veľkého. Nazývajú sa hlavné, pretože plodia iné hriechy, iné neresti. Sú to: pýcha, lakomstvo, závišť, hnev, smilstvo, nestrídnosť, lenivosť (KKC 1866). **ZENIT, Irena Sargánková, TS ČBK**

Unesený chaldejský arcibiskup Mosulu je mŕtv

Vatikán (13. marca, RV/Misna) – Svätý Otec zaslal sústrastný telegram chaldejskému patriarchovi kardinálovi Emmanuelovi III. Dellymu v súvislosti s úmrtím chaldej-

ského arcibiskupa Mosulu Mons. Paulosa Faraja Rahha, ktorý bol 29. februára unesený neznámymi páchatelmi spreď kostola Duchu Svätého vo východnej časti mesta. Ako uviedol Benedikt XVI. v telegrame, „môžeme len dúfať, že táto tragická udalosť bude impulzom pre každého, zvlášť pre medzinárodné spoločenstvo, aby opätovne a s väčšou silou pracovalo na zmierení trýznenej krajiny“. Pápežove slová boli vyjadrené v stanovisku, vydanom hovorcem Svätej stolice pátrom Federicom Lombardim, ktorý pre médiá dodal, že „to najabsurdnejšie násilie neustále zmieta irackým národom, zvlášť malou kresťanskou komunitou, ku ktorej má pápež a my všetci zvlášť blízko prostredníctvom modlitby a solidarity v tomto čase nesmierneho smútku“.

Telo mŕtveho arcibiskupa je už v márnici, podrobnosti o príčinách smrti by mali byť známe v priebehu niekoľkých hodín. Vyjednávaci po celý čas od zmiznutia požadovali od únoscov dôkaz o tom, že starý a chorý Mons. Rahho žije, avšak bezúspešne. Ignorácia požiadavky zo strany páchatelov spôsobovala najmä v posledných dňoch „obavu z najhoršieho“, ktorá sa potvrdila. Pri únose chaldejského arcibiskupa boli zabití jeho dvaja strážcovia a šofér. **-dj-**

Chiara Lubichová ukončila svoju pozemskú púť

V pokojnej atmosfére modlitieb 14. marca 2008 o 2. hodine v noci v Rocca di Papa (Rím) ukončila svoju pozemskú púť Chiara Lubichová vo veku 88 rokov. Vo štvrtok sa vrátila na vlastnú žiadosť

domov po mesačnej hospitalizácii na rímskej klinike Gemelli, kam ju priviedli vážne dýchacie ťažkosti.

Včera počas celého dňa stovky ľudí – príbuzní, najbližší spolupracovníci a jej duchovné deti – prichádzali za ňou, aby sa s ňou rozlúčili. Niektorým, napriek extrémnej slabosti, Chiara ešte posunkom naznačila súhlas. Potom na dlhý čas zostali v modlitbe okolo jej domu. Bola to nepretržitá a spontánna procesia.

Prejavy sústrasti prichádzajú z celého sveta – od náboženských, politických, akademických a občianskych predstaviteľov, ako aj od mnohých členov hnutia Fokoláre. **HF / TK KBS**

V Bruseli zasadli európski biskupi COMECE

Zástupca Konferencie biskupov Slovenska, ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek sa v dňoch 5.-7. marca 2008 zúčastnil na jarnom zasadnutí Komisie európskych biskupských konferencií COMECE, ktoré sa nieslo v znamení tém o rešpektovaní ľudskej dôstojnosti, ochrane stvorenia a orientácii politiky Európskej únie 21. storočia na všeobecné blaho ľudstva. „Cieľ a zmysel európskeho zjednotenia zostáva rozhodujúcou otázkou pre mnohých občanov EÚ. Poznajú síce predpisy a pravidlá, ale nevedia odpovede na otázky prečo, alebo načo. Pre veľkú väčšinu ľudí nie je ľahké poznať a uvedomiť si dianie v politických záležitostiach,“ zdôraznil Mons. Adrianus Van Luyn, prezident COMECE vo svojom úvodnom príhovore.

Biskupi z 24 biskupských konferencií si bližšie objasnili dve centrálné hodnoty ako sú rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a ochrana stvorenia. Témami pracovných rozhovorov biskupov bola aj reforma školstva a univerzít, stav politiky výskumu EÚ, sprostredkovanie hodnôt ochrany ľudskej dôstojnosti, či hľadanie opatrení v boji s klimatickými zmenami. Biskupi hovorili o rešpektovaní ľudskej dôstojnosti v meniacom sa svete práce aj s Jéromom Vignonom, riaditeľom pre sociálne veci a integráciu z Európskej komisie, pričom zdôrazňovali najmä rešpektovanie ľudskej dôstojnosti vo vzťahu k ochrane života a zhodli sa na tom, že ochrana stvorenia je spoločnou prioritou pre politikov a kresťanov v Európe.

Na záver zasadania sa biskupi poďakovali odchádzajúcemu generálnemu sekretárovi COMECE Mons. Noëlovi Treanorovi za jeho prácu, ktorú vykonával od roku 1993, nakoľko bol menovaný pápežom Benediktom XVI. za biskupa diecézy Down a Connor v Severnom Írsku. Viac ako 20 biskupov z členských krajín EU, ktorí sa zúčastnili na zasadnutí COMECE 6. marca 2008 privítala vo svojom kostole Sacre-Coeur aj Slovenská katolícka misia v Bruseli na čele so svojim správcom Ľubomírom Fabčinom. Biskupi tam celeburovali slávnostnú sv. omšu za účasti aj veriacich.

Tibor Ujlacký

Ruskí biskupi dúfajú v spoluprácu s novým prezidentom

Rusko (10. marca, RV/CNS) - Ruskí katolícki biskupi vyzvali novozvoleného ruského prezidenta Dimitrija Medvedeva, aby posilnil väzby medzi náboženskými komunitami a pomohol odstrániť byrokratické prekážky v pôsobení zahraničného duchovenstva v krajine. „Spoliehame sa, že nová hlava štátu bude schopná vykonať to, čo prisľúbila a že vyjde v ústrety veľkým výzvam, ktoré pred ňou stoja,“ povedal Igor Kovalevsky, generálny ta-

jomník Konferencie biskupov Ruska a vyjadril nádej, že prezident bude venovať pozornosť potrebe rozvoja vzťahov medzi štátom a jednotlivými kresťanskými denomináciami. Medvedev vyhral voľby 2. marca so ziskom viac ako 70% hlasov. V minulosti predsedal Komisii pre náboženské záležitosti, pôsobiacej pri ruskej vláde. -mz-

25. výročie ustanovenia Opus Dei za personálnu prelaturu Katolíckej cirkvi

Taliansko (10. marca, RV) – V pondelok 10. marca sa na Pápežskej univerzite Svätého Kríža v Ríme konal Deň štúdií v súvislosti s 25. výročím ustanovenia Opus Dei za personálnu prelaturu Katolíckej cirkvi apoštolskou konštitúciou Jána Pavla II. Ut sit. Založené bolo v roku 1928 svätým Josemaríom Escrivá. V roku 1941 ho aproboval madridský biskup a o šesť rokov neskôr bolo schválené Svätou stolicou.

V súčasnosti má prelatura viac ako 85-tisíc členov, z ktorých približne 2% tvoria kňazi. Jej poslanie spočíva v šírení posolstva, že práca a bežné okolnosti každodenného života sú príležitosťou na stretnutie s Bohom, službu bližným a zlepšenie spoločnosti. S príspevkami, týkajúcimi sa histórie a súčasnosti Opus Dei vystúpili a vystúpia v dnešnom programe napr. emeritný predseda Pápežskej rady pre legislatívne texty kardinál Julián Herranz, generálny vikár Svätého Otca pre Rímsku diecézu kardinál Camillo Ruini, či prelát Opus Dei Mons. Javier Echevarría.

-dj-

Zvrchovaný rád maltézskych rytierov má nového veľmajstra

Veľká Británia (12. marca, RV/Zenit) – Zvrchovaný rád maltézskych rytierov si zvolil v poradí 79. veľmajstra Matthewa Festinga (58). Nahradí Andrewa Bertieho, ktorý zomrel vo februári a veľmajstrom bol od roku 1988. Nový veľmajster zložil prisahu a potvrdil svoje odhodlanie „pokračovať v šľachtnej práci, uskutočňovanej jeho predchodcom.“ Matthew Festing doteraz pôsobil ako veľkoprior rádu v Anglicku. Viedol misie humanitárnej pomoci pre Kosovo, Srbsko a Chorvátsko v čase nepokojov. S veľkou delegáciou z Británie sa zúčastňuje na výročných púťach rádu do Lúrd s telesne postihnutými pútnikmi. Zvrchovaný rád maltézskych rytierov v súčasnosti pôsobí vo viac ako 120 krajinách sveta. Jeho poslaním je šíriť kresťanstvo a pôsobiť v prospech chudobných a trpiacich.

-mz-

Kardinál Tomko uviedol do úradu bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského

Dňa 8. marca 2008 predpoludním uviedol kardinál Jozef Tomko do úradu arcibiskupa – metropolitu Bratislavskej arcidiecézy počas slávnosti v Katedrále sv. Martina v Bratislave Mons. Stanislava Zvolenského. Na začiatku pontifikálnej svätej omše boli prečítané v latinškom a slovenskom jazyku dekréty zo 14. februára 2008 o zriadení novej bratislavskej arcidiecézy a o vymenovaní prvého bratislavského arcibiskupa.

Príhovory kardinála Jozefa Tomka pri uvádzaní do úradu J.E. Mons. Stanislava Zvolenského

Tento staroslávny chrám sv. Martina má dlhú históriu. V Bratislave bola už okolo roku 1000 kapitula a prepozitúra. Roku 1221 pápež Honorius III. preložil sem z hradného chrámu sídlo kapituly kanonikov. Prepošť bol zástupcom ostrihomského arcibiskupa. Behom storočí v dome sv. Martina korunovali spolu devätnásť kráľov a kráľovien. Roku 1995 sa stal konkatedrálou a od 14. februára tohto roku je katedrálom kostolom Bratislavskej metropolitnej arcidiecézy.

Dnes je tento chrám svedkom ďalšej udalosti, ktorú by dejiny mali zaznamenať. Slávnostne uvádzame do úradu prvého bratislavského arcibiskupa-metropolitu. Symbolický obrad intronizácie, pri ktorej si nový veľpastier zasadne na katedru, čiže na trón a prijme pastiersku palicu, viditeľne zobrazuje prevzatie pastierskej autority a služby. Ide o dvojité úlohu: starať sa o duchovné blaho veriacich v dosť rozľahlej oblasti okolo hlavného mesta a ako metropolita mať aj určité povinnosti vzhľadom na iné diecézy, ktoré patria do západnej cirkevnej provincie na Slovensku.

Je to zaiste dôležitý a zodpovedný úrad. Dôležitý pre Cirkev, pre osobu arcibiskupa-metropolitu, ale aj pre celú spoločnosť. Je to poslanie, ktoré je podstatne službou. V Cirkvi aj duchovná autorita je služba a služba značí predovšetkým lásku. Preto sa tento obrad odohráva

v rámci eucharistie, pri ktorej sa naše spoločenstvo modlí za nového veľpastiera. V tomto duchu začíname, pred Božou tvárou, našu slávnosť.

Kardinál Tomko odovzdal arcibiskupovi Zvolenskému biskupskú berlu a do úradu ho uviedol slovami: „Posväcuj, vyučuj a spravuj starostlivo zverený Boží ľud a bez úhony chraň svätú Cirkev, Božiu snúbenicu, ktorú vykúpil svojou smrťou a zmŕtvychvstaním náš Pán Ježiš Kristus... Prijmi berlu, znamenie pastierskej služby, a dávaj pozor na celé duchovné stádo, v ktorom ťa Duch Svätý ustanovil za arcibiskupa, aby si spravoval Božiu Cirkev.“

Arcibiskup Zvolenský vyjadril vo svojom príhovore poďakovanie pápežovi Benediktovi XVI. za vytvorenie samostatnej arcidiecézy s hlavným mestom Bratislava. „Tieto skutočnosti nás naplňujú osobitnou radosťou, dojatím, vďačnosťou voči Bohu a voči Svätému Otcovi a znamenajú pre nás veľkú výzvu,“ povedal bratislavský arcibiskup, ktorý sa chce usilovať o rozšírenie spolupráce na všetkých stupňoch medzi biskupom a kňazom, ako aj medzi kňazmi a laikmi.

Príhovor nového arcibiskupa Mons. Stanislava

Eminencie, otcovia kardináli,
 excelencie, otcovia arcibiskupi a biskupi,
 drahí bratia kňazi, diakoni, rehoľníci, rehoľníčky,
 excelencie pán komisár EK, páni ministri, poslanci,
 excelencie páni veľvyslanci, pán župan,
 pán primátor mesta Bratislavy, páni primátori a starostovia,
 ostatní ctení predstavitelia spoločenských organizácií,
 milí bratia a sestry v Kristovi,

Kňazi, rehoľníci, rehoľníčky a všetci veriaci zo stodvadsaťdva farností, ktoré sú združené do dekanátov Bratislavského, Šamorínskeho, Seneckého, Pezinského, Senického, Skalického, Šaštínskeho a Malackého, prežívajú dnes jedinečnú, veľkú duchovnú radosť.

Svätý Otec Benedikt XVI. uznal veriacich týchto farností za zreých v tej miere, aby mohli vytvoriť samostatnú diecézu, ba dokonca nové cirkevné územie, dostalo prednosť pred ostatnými diecézami a bolo povýšené na arcidiecézu. Osobitným rozmerom tohto historického rozhodnutia je, že hlavným mestom Bratislavskej arcidiecézy je Bratislava, ktorá je hlavným mestom našej vlasti Slovenskej republiky, ale ktorá je mestom a miestom prítomnosti kresťanov a kresťanstva od najstarších čias.

Tieto skutočnosti nás naplňujú osobitnou radosťou, dojatím, vďačnosťou voči Bohu a voči Svätému Otcovi a znamenajú pre nás veľkú výzvu. Chceme v tejto chvíli vysloviť veľké poďakovanie Svätému Otcovi za seba a za všetkých veriacich za vynikajúci dar novej Bratislavskej arcidiecézy.

Ďakujem Jeho Eminencii otcovi kardinálovi Jozefovi Tomkovi, že nám preukázal láskavosť, priniesol nám rozhodnutie Svätého Otca, zaznačené do pápežských búl a uviedol ma do úradu bratislavského arcibiskupa.

Ďakujeme za porozumenie aj všetkým predstaviteľom Slovenskej republiky, ktorí spravodlivo rešpektujú právo katolíckej Cirkvi, aby sa rozvíjala, aby upravovala svoju územnú štruktúru podľa potrieb, lebo katolícka Cirkev chce slúžiť spoločnému dobru celej spoločnosti.

Každá diecéza sprítomňuje Kristovu Cirkev, Kristova Cirkev je spoločenstvom veriacich, Božím ľudom, čiže pokrstenými mužmi a ženami, deti i dospelí, ktorých sa dobrý Boh dotkol sviatosťou krstu a urobil ich svojimi a ktorých láskavo posilňuje a potešuje prostredníctvom ostatných sviatostí. Cirkev je domovom každého pokrsteného, aj cirkev Bratislavskej arcidiecézy, je a chce byť duchovným domovom pre každého pokrsteného katolíka, ktorý žije na jej území.

Ježiš Kristus pri jednej príležitosti prirovnal Božie kráľovstvo k horčičnému zrnku, ktoré je veľmi malým semenkom, ale keď vyrastie, je z neho strom a vtáky môžu hniezdiť na jeho konároch. (porov. Lk 13, 18-19) Aj Bratislavská arcidiecéza sa teraz na začiatku javí skôr ako malé semenko, ale všetci, ktorí do nej patríme, veľmi si želáme, aby sme ju za krátky čas preukázali ako živý košatý strom, v ktorom majú svoje duchovné rodinné hniezdo veriaci, ale ktoré poskytne útočisko pre každého dobromyseľného ľudského brata a sestru.

Obráz malého semienka, ktoré vyrastie vo veľký strom, umožňuje obrátiť pozornosť na veľkú vnútornú silu, ktorú v sebe malé zrnko skrýva.

Aj naša Bratislavská arcidiecéza má svoju vnútornú silu v srdciach kňazov, rehoľníkov, rehoľníčok, bohoslovcov, veriacich otcov a matiek, horlivých detí a mládeže, Bohu oddaných starých rodičov, s Kristom trpiacich chorých, je to vnútorná sila, ktorá pochádza z Boha. Cirkev sa odlišuje od iných ľudských spoločenstiev v tom, že jej sila nespočíva na osobných schopnostiach svojich členov, ale na živom spojení s Kristom, od ktorého prijíma a ďalej sprostredkuje život a silu. (porov. Directorio per il ministero pastorale dei vescovi, 6). Na tejto sile spočíva naša nádej.

Každá diecéza má svojho biskupa, ktorá je znakom jej jednoty. Svätý Otec Benedikt XVI. ma povolal do služby Bratislavského arcibiskupa metropolitu. Istota Božej pomoci, dôvera Svätého Otca, premohli a premáhajú v mojom vnútri prirodzené pochybnosti a blízkosť vás, otcovia kardináli, arcibiskupi, biskupi, kňazi, vás zasvätených rehoľníkov a rehoľníčok, vás všetkých milí bratia a sestry, dávajú mi silu vyjadriť moju túžbu, želanie a pevné rozhodnutie: Chcem sa snažiť zo všetkých síl byť dobrým duchovným otcom Božieho ľudu.

Mojim základným poslaním, ako každého iného biskupa, je svedectvo o jestvovaní Boha, o láske Boha Otca, ktorá prejavila predovšetkým v jeho Synovi Ježišovi Kristovi, v jeho vykupiteľskej smrti a zmŕtvychvstaní a v jeho prítomnosti a účinkovaní v každej

dobe a aj v našej súčasnosti prostredníctvom Ducha Svätého. Chcem hodnotiť všetky skutočnosti vo svetle viery a v neustálej snahe hľadať čo najhlbšiu pravdu o osobách a udalostiach. Chcem sa usilovať, aby sme čo najviac prežívali spoločenstvo, aby sa rozšírila vzájomná spolupráca na všetkých stupňoch medzi biskupom a kňazmi, medzi kňazmi a laikmi, aby sa mohlo uplatniť bohatstvo darov, ktoré dáva Pán jednotlivým osobám, aby mohli realizovať svoje danosti pre dobro spoločenstva veriacich. Vo vzťahu k ľuďom chcem vychádzať zo základnej povinnosti úcty ku každej osobe, k jej jedinečnosti, konať nevyhnutne podľa Božích zákonov, ale úplne zachovávať aj cirkevné zákony.

Chcem byť pre kňazov otcom, bratom a priateľom, prežívať s nimi radosti i bolesti, je dôležité, aby sa stávali dokonalejšími, aby boli vo svojich farnostiach žiarivým svetlom.

Uvedomujem si, že najzákladnejšou ustanovizňou každej diecézy je seminár a služba duchovným povolaniam, preto upriamim svoje úsilie na starostlivosť o čo najlepšiu prípravu budúcich kňazov. S úctou myslím na všetkých zasvätených a teším sa z ich prítomnosti v Bratislavskej arcidiecéze a budeme spoločne snažiť čo najúčinnejšie ich zapojiť do služby pre dobro veriacich.

Ne nahraditeľné miesto zaujímajú rodiny, kresťanskí otcovia a matky s ich deťmi. Je potrebné znova oživiť stretnutia malých spoločenstiev manželov, mládeže a aj starších veriacich, lebo v menších spoločenstvách sa vytvárajú podmienky na osobnejšie prežitie viery.

Podporu musíme venovať veriacim laikom, ktorí pracujú v rozličných verejných funkciách, v politickom a spoločenskom živote.

Treba, aby sa rozvíjali cirkevné školy, aby vynikali kvalitou a aby boli miestom vzornej formácie vo viere. Uvedomujem, že Bratislavská arcidiecéza potrebuje kvalitných katechéto, lebo od nich závisí kvalita a účinnosť vyučovania náboženskej výchovy na školách. Chcem podporovať farskú katechézu ako nenahraditeľnú prípravu na prijatie sviatostí.

Bratislavská arcidiecéza je aj územím, na ktorom žijú viaceré národnosti. Chcem sa usilovať, aby sa v náboženskej oblasti nikto pre svoju národnosť necítil znevýhodnený.

Odporúčam moju službu do modlitieb a obiet chorých a starších veriacich a prosím ich o trvalú duchovnú podporu.

Obraciam sa na záver k patrónovi katedrály a bratislavskej arcidiecézy sv. Martinovi z Tours a prosím ho o príhovor u nebeského Otca.

Milí bratia a sestry, naša pomoc je v mene Pánom, naša radosť je byť Božími synmi a dcérami, našim konečným cieľom je stretnutie s Bohom vo večnosti. Amen.

Na inauguračnej slávnosti sa zúčastnili viedenský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn, arcibiskup Ostrihomsko-budapešťianskej arcidiecézy a predseda Konferencie maďarských katolíckych biskupov Péter

Erdő a iní významní cirkevní a verejní predstavitelia zo Slovenska i zo zahraničia.

Príhovor kardinála Tomka na záver inaugurácie

Drahý Otec arcibiskup-metropolita !

S radosťou som prijal úlohu uviesť ťa do tvojho pastierskeho úradu, ktorý je službou Cirkvi i celej našej spoločnosti, počnúc od hlavného mesta a jeho okolia. Gratulujem ti a modlím sa za teba. Už tvoje prvé kroky prezrádzajú, že Duch Svätý dobre trafil. Svoju pozornosť si ihneď obrátil na hlásanie viery ako prvú povinnosť. V Bratislave, ktorú poznáš z vlastnej skúsenosti. Žije veľa dobrých veriacich, ale aj pomerne vysoké percento tých, ktorí o sebe hovoria, že neveria. Jedni i druhí potrebujú novú, dôkladnú evanjelizáciu. Treba ju aj inde. Všetci kresťania majú dnes žiť svoju vieru presvedčivo a hlboko tak v rodine ako aj na verejnosti.

Bratislavská arcidiecéza je dnes centrum hospodárskeho, kultúrneho a politického života. Všetky tieto oblasti potrebujú „prídavok ducha“, ktorý im môže poskytnúť Kristova viera. Aby nestúpali len určitý blahobyť, ale aj vnútorný pokoj duše a ľudského srdca, ktoré „je nespokojné, kým nespočinie v Bohu“, ako to vyslovil veľký Augustín.

Aj náš slovenský človek cíti potrebu žiť pre niekoho, pre niečo, pochopiť zmysel života a smrti, nájsť ozajstnú lásku, dobrotu srdca a rešpekt pre ľudskú dôstojnosť. Kristova viera mu to všetko dáva, ale treba tú vieru a nádej mu treba primeraným spôsobom ponúknuť a dávať.

Drahý brat, mnoho ľudí čaká na teba, veľa sa od teba čaká! Sú tu tvoji kňazi s mladistvým priemerným vekom, rehoľníci a rehoľníčky, pekný počet seminaristov. Čaká na teba mládež-desaťtisíce študentov, ale aj iných. Je tu množstvo inteligencie, ktorá je priam výzvou pre Cirkev. Sú tu kultúrni a politickí pracovníci, sústreďujú sa tu redakcie a komunikačné prostriedky, u ktorých treba živiť snahu o objektívnu informáciu. A potom sú tu starí, chorí a chudobní, ktorých Kristus dával na prvé miesto, spolu s maličkými.

Pán si ťa vyvolil „spomedzi ľudí“, aby si bol „pre ľudí“. Pole je široké a čaká na oráča. Vykroč teda a rozsievaj! Nech ti Pán Boh pomáha!

Po skončení slávnosti na krátkom brífingu arcibiskup Zvolenský novinárom povedal: „V najbližších dňoch sa budem snažiť získať dobrých spolupracovníkov a chcel by som sa čo najrýchlejšie oboznámiť s prostredím mesta, aby som mohol ľuďom lepšie rozumieť“. Na záver dodal, že Bratislavská arcidiecéza je aj územím, na ktorom žijú viaceré národnosti. „Chcem sa usilovať, aby sa v náboženskej oblasti nikto pre svoju národnosť necítil znevýhodnený.“

Eva Jánošíková
snímka Peter Zimen

Generálnym vikárom bratislavského arcibiskupa sa stal Mons. Ján Formánek

Mons. Stanislav Zvolenský, novovymenovaný arcibiskup - metropolita Bratislavskej arcidiecézy 8. marca 2008 vymenoval generálneho vikára, ktorým sa stal doterajší dekan Bratislavy Mons. Ján Formánek (na snímke).

Banskobystrickí študenti v Krakove ďakovali za biskupa Tomáša Galisa

Dňa 8. marca 2008 sa uskutočnila druhá púť Univerzitného pastoračného centra Štefana Moysesova do Krakova. Do Sanktuária Božieho milosrdenstva putovala asi stovka mladých ľudí spolu so svojim duchovným správcom Petrom Sabolom, SJ a banskobystrickým nemocničným kaplánom Jurajom Adamkovičom. Študenti púťou ďakovali za otca biskupa Tomáša Galisa, ktorý povzbudzoval mladých počas svojich návštev v Univerzitnom pastoračnom centre v Banskej Bystrici. Mladí teraz prosili za neho, aby Boh požehnával jeho kroky, ako i dielo kňazov v službe mladým ľuďom.

Zároveň sa skupina študentov, ktorá tvorí banskobystrické UPC, modlila za seba, aby dokázali budovať malé spoločenstvá, ktoré budú naplnené prijímaním a sprostredkovaním Božieho milosrdenstva. Pútnici si v krakovskom Sanktuáriu pozreli obraz Milosrdného Boha a jeho dielo, ktoré sa vo svete uskutočňuje i cez otvorenosť a dôveru človeka. Vyvrcholením púte bola svätá omša a po nej prehliadka mesta Krakov. František Neupauer

Vladyka Peter Rusnák uvedený do služby bratislavského eparchu

Liturgická slávnosť intronizácie prvého bratislavského biskupa Petra Rusnáka, doterajšieho bratislavského farára a protopresbytera, sa konala v nedeľu 9. marca v Bratislave. Po prečítaní búl o zriadení Bratislavskej eparchie a vymenovaní jej eparchu, prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ uviedol vladyku Petra do jeho novej služby. Biskupské žezlo mu odovzdal sekretár Kongregácie pre východnú cirkev arcibiskup Antonio Maria Veglio.

Na slávnosti, ktorá sa z kapacitných dôvodov konala v rímskokatolíckom Kostole sv. Vincenta de Paul, bol prítomný aj kardinál Jozef Tomko, bratislavský arcibiskup a metropolita Stanislav Zvolenský, trnavský arcibiskup Ján Sokol, košický eparcha Milan Chatur CSsR a niekoľko ďalších biskupov byzantského a latinského obradu zo Slovenska a zahraničia, ako aj zástupca Svätej stolice na Slovensku Mons. Jean Franco Gallone.

Vladyka Peter Rusnák v homílii hovoril o mieste, ktoré Boh dal každému z nás, aby sme boli šťastní: „Kristus nás dnes pozýva k obráteniu a k radosť nad novou šancou, ktorú nám dáva. K radosť z miesta, ktoré máme v dejinách spásy, v Božom pláne s nami. Pozýva nás objaviť, že život, ktorý nám dal, je ten najnádhernejší.“ A dodal: „Istota Božieho povolania aj mňa naplňuje radosťou v plnení jeho vôle, hoci som človek slabý“.

V závere liturgickej slávnosti kardinál Jozef Tomko bratislavského eparchu vyzval, aby vo svojej službe zatiahol na hĺbku a okrem iného povedal: „Máš na blízku Dunaj. Veľa riek máš vo svojej diecéze. Prajem Ti hojný rybolov. Ty vieš dobre loviť. Pán Boh Ti dal mnohé dary.“ Arcibiskup Veglio zdôraznil jednotu Cirkvi v rôznosti: „Práve v tejto rôznosti vidím krásu Cirkvi“, povedal a všetkých vyzval k potlesku Svätému Otcovi. Vladyka Ján Babjak SJ poprial

vladykovi Petrovi a celej jeho eparchii potrebné dary, milosť a múdrosť a vo vzťahu k reorganizácii Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku povedal: „O tieto veľké veci – Božie veci sa pričínili ľudia. A preto zo srdca ďakujem Svätému Otcovi, vatikánskej diplomacii, Kongregácii pre východnú cirkev. Zvlášť chcem poďakovať bývalému nunciovi Henrykovi Józefovi Nowackému, že sa naplno zasadil svojou autoritou a tieto záležitosti dotiahol do úspešného konca“.

Arcibiskup a metropolita Stanislav Zvolenský vyzdvihol skutočnosť, akú lásku má Svätý Otec Benedikt XVI. k našej vlasti. Veľmi viditeľne sa prejavila v reorganizácii Gréckokatolíckej a Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku a vyjadril radosť z toho, že krása a hĺbka východnej liturgie nám všetkým sprítomňuje Božiu krásu. Mons. Gallone okrem iného pripomenul blahoslavených mučeníkov Pavla Petra Gojdiča OSBM, Vasil'a Hopka a Metoda Dominika Trčku CSsR a zdôraznil utrpenie Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku v druhej polovici minulého storočia, ktoré bolo ako hnojivo, aby pomohlo rastu a rozkvetu tejto cirkvi. Primátor Bratislavy Andrej Ďurkovský vladyku Petra privítal v hlavnom meste a odovzdal mu symbolickú pečať mesta.

Spevom slávnosť sprevádzali bratislavské spevácke zbory Chrysostomos, Kyrillomethodeon a Lamač-Dúbravka. Katedrálom chrámom Bratislavskej eparchie sa stal doterajší farský Chrám Povýšenia svätého Kríža na Ulici 29. augusta v Bratislave. Eparchia má zatiaľ 4 protopresbyteráty (dekanáty): Bratislavský, Nitriansky, Žilinský a Banskobystrický, 14 farností a približne 25 000 veriacich, ktorých počet sa však neustále mení hlavne z dôvodu veľkej migrácie ľudí. Gréckokatolícka cirkev ponúka gréckokatolíckym veriacim, aby aj na územiach, kde sú v diaspóre, mohli plnohodnotne v byzantskom obrade sláviť sväté tajomstvá a počúvať ohlasovanie radosnej zvesti Evanjelia.

Lubomír Petrik/ snímka Peter Zimen

Arcibiskup Babjak poďakoval STV

Pri príležitosti povýšenia Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku na Metropolitnú cirkev 7. marca osobne navštívil Slovenskú televíziu prvý prešovský gréckokatolícky arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ. Na stretnutí so štatutárnym zástupcom STV Jozefom Mračnom vyjadril poďakovanie za to, že Slovenská televízia operatívne zmenila svoj plánovaný program a mimoriadne zaradila do vysielania priamy prenos z tejto liturgickej slávnosti z Mestskej haly na Ulici Jána Pavla II. v Prešove. Ocenil, že Slovenská televízia divákovi sprostredkovala takú významnú historickú udalosť, ktorá presahuje hranice Slovenska. Mons. Ján Babjak SJ udelil všetkým pracovníkom Slovenskej televízie požehnanie a pritom uviedol, že žičí Slovenskej televízii, aby bola aj naďalej poslom dobrých správ.

Želmíra Habánová

59. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska

V dňoch 10.-11. marca 2008 sa v priestoroch penziónu Zornička uskutočnilo 59. plenárne zasadanie KBS. Zúčastnilo sa ho všetkých 19 biskupov, vrátane nového bratislavského eparchu Petra Rusnáka. Na úvod prišiel pozdraviť biskupov charge d'affaires Svätej stolice na Slovensku Gianfranco Gallone.

V úvodnom duchovnom príhovore arcibiskup Mons. Alojz Tkáč priblížil príklad arcibiskupa, kardinála Stepinaca, jeho obranu viery a duchovných hodnôt v zložitej politickej situácii.

Plénu sa prihovorili aj noví arcibiskupi Mons. Stanislav Zvolenský a Mons. Ján Babjak. Bratislavský arcibiskup zdôraznil vďaka za nové členenie katolíckych diecéz. Podľa jeho slov to umožní efektívnejšiu pastoračnú starostlivosť v novovzniknutých diecézach. Prešovský arcibiskup vyjadril presvedčenie, že nové územné členenie grécko-katolíckej cirkvi je ovocím dlhého utrpenia počas komunizmu a prejavom Božieho požehnania v súčasnosti. Obaja noví arcibiskupi poprosili ostatných biskupov o pomoc a spoluprácu.

Biskupi si následne vypočuli správy o činnosti jednotlivých komisií a rád KBS za r. 2007. KBS má v súčasnosti 4 komisie, 13 subkomisií a 18 rád.

Na programe zasadania bolo schvaľovanie ekonomických záležitostí KBS - účtovná uzávierka za rok 2007, rozpočet na rok 2008, ako aj schvaľovanie peňažného denníka pre farnosti.

Biskupi sa zaoberali aj aktuálnymi otázkami v kresťanských médiách. Nové usporiadanie diecéz zmení aj formu diecéznych príspevkov na Rádio Lumen. Jednotlivé diecézy sa podieľajú na prevádzke rádia podielovo, podľa príslušného počtu veriacich.

Biskupi odsúhlasili aj vstup KBS do TV LUX, ktorá začne vysielat' 4. mája. Na prevádzkovaní te-

levízie sa budú podieľať spolu s Lux communication a SDB-rehoľou saleziánov. Do správnej rady TV LUX za KBS menovali Jozefa Kováčika.

Plénum KBS sa zoberalo aj žiadosťou o zvýšenie počtu kňazov v rámci pastoraácie Slovákov v zahraničí. Požiadavka na prítomnosť pastoračnej starostlivosti prišla z Dublinu v Írsku, z Londýna v Anglicku, kde už jeden kňaz pôsobí a ku zmene by malo prísť i v srbskom Selenči.

Plénum KBS si vypočulo i správu o zavedení eura z úst Igora Baráta, splnomocnenca vlády SR pre zavedenie eura. Ten požiadaval o spoluprácu v oblastiach, kde má Cirkev najväčšiu autoritu najmä pri informovaní starých a osamelých obyvateľov. Poprosil tak-

tiež o uvážení prístup v týchto otázkach v upokojujúcej forme.

Osobitným bodom rokovania bolo predstavenie konkrétnych projektov Pastoračného plánu /PP/ pre cieľovú skupinu rodina, mládež, ako aj v oblasti sociálne núdznych. Jednou z foriem prípravy na manželstvo sú v súčasnosti kurzy pre snúbencov, na ktorých chce Cirkev napomôcť osobnej zrelosti mladých ľudí v duchu kresťanskej viery. Okrem toho prináša aj ponuku duchovných rekolekcií pre manželov.

Prostredníctvom spoločnosti Kanet získavajú mladí ľudia možnosť akreditácie uznávanej štátom na prácu s mládežou.

V sociálnej oblasti Cirkev rozlišuje dve dimenzie, v ktorých sa chce aktívne angažovať. Prvou dimenziou je sociálna práca, v ktorej chce úzko spolupracovať so štátom /otázka legislatívy a finančnej podpory/. Druhou je charitatívna činnosť, ktorú vykonáva prostredníctvom skupín SKCH.

Rok 2008 je Rokom sv. Pavla. Biskupi sa oboznámili s aktivitami v rámci tohto tematického roka. Dohodli sa, že pri tejto príležitosti pripravia na sviatok sv. Petra a Pavla 29. júna pastiersky list.

V roku 2008 uplynulo 150 rokov od mimoriadnych udalostí v Lurdoch. V tejto súvislosti sa biskupi zaoberali programom púti do Lúrd. Povzbudzujú veriacich, aby v tomto mimoriadnom roku v čo najväčšom počte navštívili toto mariánske pútné miesto.

Nový člen KBS, bratislavský eparcha Mons. Peter Rusnák prevzal do svojej kompetencie Sociálnu subkomisiu Teologickej komisie KBS.

Novým predsedom Rady pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS sa stal bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský. **TK KBS, -jk-**

Na Slovensku budú vychádzať komentáre k Svätému písmu

Slovensko (12. marca, RV) – Komentáre k Svätému písmu si už onedlho budú môcť prečítať veriaci prečítať aj v slovenskom jazyku. Doteraz boli totiž odborné komentáre v nemčine či v angličtine a slovenský odborný preklad chýbal. Komentáre k Písmu budú určené nielen pre kňazov či učiteľov teológie, ale aj pre laikov.

Dielo sa podarilo vďaka grantu, pričom veľkú zásluhu na tom má nemecká provincia Spoločnosti Ježišovej a slovenskí bibliisti. Komentáre budú pozostávať z niekoľkých častí: v úvode to budú preklady z hebrejského a gréckeho textu, kde bude možné porovnať rozdiely, ďalej to bude detailná analýza textu určená najmä pre odborníkov s rozborom veršov, sociologického pozadia či termínov. Hovorí jeden z autorov tohto diela páter Peter Dubovský zo Spoločnosti Ježišovej, ktorý vyučuje Starý zákon na Pápežskom biblickom inštitúte v Ríme.

Posledná časť je takzvaná pastoračná, autori sa tu snažia ukázať, ako možno state Písma využiť v pastoračii. Komentáre bude vydávať vydavateľstvo Dobrá kniha a mali by začať vychádzať v lete. Zatiaľ bol dokončený komentár ku knihe Genezis. -sg-

Ekumenické stretnutie v Kropáčoch

„Božia múdrosť dáva nové porozumenie“ - v tomto hesle Svetového dňa modlitieb sa 7. marca 2008 nieslo aj štvrté ekumenické modlitbové stretnutie v evanjelickom kostole v Kropáčoch. Všetkých prítomných privítal v úvodnom slove Stanislav Kocka a slávnostný kazateľ Vladimír Varga kázal o Božej múdrosti, ktorá je nad všetkým. Na záver modlitbového stretnutia všetkým prítomným udelil požehnanie Štefan Kosturko. Po modlitbe sa všetci prítomní odobrali na farský úrad, kde bolo slávnostné agapé. Stanislav Polaček

Križová cesta v Spišskej Kapitule

V Spišskej Kapitule sa v nedľu 9. marca 2008 o 19.00 hod. konala križová cesta, ktorej predsedal spišský diecézny biskup a predseda Konferencie biskupov Slovenska František Tondra. Trasa križovej cesty sa začala pri kríži, ktorý je umiestnený

hneď vedľa bočného vchodu do Katedrály svätého Martina. Jednotlivé zastavenia boli rozmiestnené po kapitulskej ceste, po ktorej sa prešiel v roku 1995 pápež Ján Pavol II. Záver križovej cesty bol v kňazskom cintoríne pri hlavnom kríži. Témou križovej cesty bolo prežívanie vzťahu človeka k Bohu. Jednotlivé zastavenia boli označené symbolicky – malými krížmi, pri ktorých horeli sviece. Bohoslovci niesli počas križovej cesty veľký drevený kríž.

Autormi a lektormi jednotlivých zamyslení boli seminaristi z každého ročníka, predstavení seminára, kňazi a rehoľné sestry pôsobiace v Spišskej Kapitule, zamestnanci seminára. Na križovej ceste boli účastní veriaci z blízkeho okolia. Križová cesta na Spišskej Kapitule je dobre zaužívanou tradíciou v osemnásťročnej histórii spišskokapitulského seminára. Organizačne ju pripravili seminaristi 3. ročníka. Táto križová cesta sa organizuje v posledný víkend pred veľkonočnou liturgickou praxou seminaristov vo svojich farnostiach. Matúš Bašista a Vladimír Fedorek

Divadelná inscenácia Kardinál z Milána

Bohoslovci Kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach uviedli 12. marca 2008 v podvečerných hodinách, v priestoroch teologickej fakulty, premiéru pôvodnej divadelnej inscenácie o patrónovi svojho seminára s názvom Kardinál z Milána. Predstavenie, na ktoré prijali pozvanie predstavení seminára i Teologickej fakulty v Košiciach, rehoľné sestry z viacerých inštitútov, študenti a široká verejnosť, priblížilo život veľkého svätca šestnásteho storočia, protagonistu tridentského koncilu, ale hlavne starostlivého duchovného pastiera svojho ľudu. Jozef Barlaš

Sochu sv. Jána Nepomuckého posvätili v Spišskej Kapitule

V stredu 12. marca 2008 slúžil v kaplnke Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule sv. omšu generálny vikár Rožňavskej diecézy Dušan Lukáč. Pri tejto príležitosti požehnal novú sochu sv. Jána Nepomuckého, ktorý je patrónom Kňazského seminára. Socha je dielom majstra Štefana Hudzika. V homílii poukázal na čnosť poslušnosti a úplného odovzdania sa do Božej vôle. Seminaristom predstavil cestu svojho povolania. Roman Vitko

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Eva Janošiková, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk